

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41P/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121203041
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7121203041.9

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. X.XX.XXXX a maloletý C. B., nar. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, detí rodičov, matka: D. D. B., E. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G., H. XXXX/X, právne zastúpená: JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20 a otca: I. J. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., L. XXX, M. E., právne zastúpený: JUDr. Ivetou Marcinovou, advokátkou so sídlom v Michalovciach, Námestie slobody 13, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, v konaní o návrhu otca na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, takto:

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa na navrátenie maloletých detí A. B., nar. X.XX.XXXX a maloletého C. B., nar. XX.X.XXXX do krajiny ich obvyklého pobytu, a to do Českej republiky zamietá.

II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.4.2021 domáhal, ako oprávnený voči matke maloletých detí, ako porušiteľke, návratu maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu, a to do Českej republiky. Návrh odôvodnil tým, že s matkou maloletých detí uzatvorili manželstvo dňa 11.7.2009 a spoločne žili v Českej republike v Třinci, kde sa narodili aj ich dve maloleté deti A. a C.. Napriek tomu, že maloleté deti sú štátni občania Českej republiky, ich materinským jazykom je čeština, ktorú plynule ovládajú, v Českej republike majú vytvorené silné rodinné, sociálne a kultúrne zázemie a je bez akýchkoľvek pochybností, že ich obvyklý pobyt je založený v Českej republike, preto zo strany ich matky došlo k neoprávnenému cezhraničnému premiestneniu oboch maloletých detí na Slovensko. Matka bez súhlasu otca dňa 30.6.2020 neoprávnene premiestnila obe maloleté deti z miesta ich obvyklého pobytu, t. j. z územia Českej republiky na Slovensko a bráni otcovi v riadnom styku s maloletými deťmi. Tým dochádza k závažnému porušeniu opatrovníckeho práva navrhovateľa, ktoré ako rodič nadobudol narodením detí, a ktoré v zmysle čl. 5 Dohovoru zahŕňa jednak práva týkajúce sa starostlivosti o osobu dieťaťa, ale predovšetkým určiť miesto jeho pobytu. Zároveň konaním matky dochádza aj k porušeniu práv maloletých detí, ktoré majú právo na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov. Zo strany matky došlo k opakovanému neoprávnenému premiestneniu maloletých detí z miesta ich obvyklého pobytu z Českej republiky na Slovensko už po tretíkrát. Prvýkrát v roku 2014, druhýkrát dňa 28.6.2019 a naposledy dňa 30.8.2020. To, že matka uskutočnila neoprávnené premiestnenie maloletých detí bez akéhokoľvek súhlasu otca a bez toho, aby o tejto skutočnosti vopred otca informovala, vyplýva okrem iného aj z rozsudku Okresného súdu vo Frýdku-Místku sp. zn. 75P a Nc 133/2019, 75P a Nc 136/2019, 75P a Nc 320/2019 zo dňa 26.2.2020. Účastníci konania, ako rodičia maloletých detí sa o mieste trvalého pobytu maloletých detí, ani o ich školskej dochádzke nevedeli dohodnúť, a aj napriek tomu, že maloleté deti boli na čas do rozvodu zverené do osobnej starostlivosti matky, určenie miesta pobytu, ako aj miesta, aké predškolské alebo školské zariadenia majú deti navštevovať, patrí do spoločnej rozhodovacej právomoci oboch rodičov. To, že matka prihlásila maloleté deti na trvalý pobyt v mieste Sečovce v Slovenskej republike, nezakladá, ani nemôže zakladať

ich obvyklý pobyt. Tento pojem nemožno stotožňovať s pojmom trvalý pobyt, ani s pojmom bydlisko, čo si matka zjavne neuvedomuje. Obvyklý pobyt dieťaťa je určovaný na základe súhrnu osobitých skutkových okolností každého jednotlivého prípadu. Do úvahy treba brať najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, rodinné sociálne väzby dieťaťa, úmysel usadiť sa s dieťaťom v inom štáte prejavovaný určitými hmatateľnými krokmi. Podľa čl. 17 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z roku 1980 skutočnosť, že v dožiadanom štáte bolo vydané, alebo je uznateľné rozhodnutie o opatrovníckom práve, nie je dôvodom na odmietnutie návratu dieťaťa podľa tohto Dohovoru, ale justičné a správne orgány dožiadaného štátu môžu dôvody, ktoré viedli k dôvodu takéhoto rozhodnutia vziať do úvahy pri postupe podľa Dohovoru. V zmysle článkov uvedeného Dohovoru pod miestom obvyklého pobytu dieťaťa na účely konania o jeho návratení treba rozumieť miesto, kde dieťa bývalo na základe zhodnej vôle rodičov, bezprostredne pred protiprávnym premiestnením alebo zadržaním (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2013 zo dňa 30.4.2014). Aj napriek tomu, že deti boli zverené na čas do rozvodu do starostlivosti matky, matka má povinnosť realizovať výkon osobnej starostlivosti výlučne v rámci Českej republiky, nemôže porušovať opatrovnícke právo otca a nemôže opustiť s maloletými deťmi jej územie bez súhlasu otca a proti jeho výslovnej vôli. Otec žiaden súhlas nedal, ani súd nenahradil súhlas navrhovateľa ako otca s vystaňovaním maloletých detí na Slovensko. Otec sa nikdy nezmieril, a ani nezmieri s premiestnením maloletých detí na územie Slovenskej republiky. Zároveň ani najmenšia hrozba vážneho nebezpečenstva v podobe vystavenia maloletých detí fyzickej alebo duševnej traumy, v prípade ich návratu do Českej republiky tu neexistuje. Teda dôvod na nenariadenie návratu maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu tu v zmysle Dohovoru nie je. Otec zároveň konštatoval, že podáva návrh v rámci jednoročnej lehoty v zmysle Dohovoru. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Otec k návrhu predložil aj rozsiahle listinné dôkazy preukazujúce dôvodnosť jeho návrhu.

2. Porušiteľka, matka maloletých detí, sa k návrhu otca na návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu vyjadrila podaním doručeným súdu 10.5.2021 a navrhla, aby súd po vykonanom dokazovaní a v súlade s ust. § 123 ods. 2 CMP návrh otca zamietol a zaviazal otca, aby matke nahradil trovy tohto konania. Matka v tomto vyjadrení uviedla, že je pravdou, že s otcom maloletých detí uzavreli manželstvo, z ktorého pochádzajú maloleté deti A. a C.. Manželstvo s otcom maloletých detí však nebolo posledné roky harmonické, manžel sa k nej správal hrubo, urážlivým spôsobom, a taktiež ju aj fyzicky napadol, a to aj pred deťmi. Dňa 28.6.2019 matka odišla so súhlasom otca spolu s deťmi na prázdniny k svojej rodine na Slovensko. V čase odchodu nemala matka v úmysle s maloletými deťmi sa začať zdržiavať na Slovensku. Až potom, čo prišla k svojim rodičom sa aj s deťmi dostala do kľudného prostredia a mohla spozorovať, že sa zmenilo aj správanie detí, ktoré bolo veselé, šťastné a pokojné, a zapadli do nového prostredia. Maloletá A. sa začala pomaly otvárať a verbalizovať svoje neprijemné zážitky prežité s ich otcom. O svojom rozhodnutí ostať na Slovensku matka telefonicky 2.7.2019 informovala svoju právnu zástupkyňu v Českej republike doktorku Neuwirthovú, a dňa 3.7.2019 bolo na návrh matky začaté aj konanie o úpravu výchovy a výživu k maloletým na čas pred a po rozvode manželstva, ktoré bolo vedené na Okresnom súde vo Frýdku-Místku pod sp. zn. 0 Nc 9242/2019, pričom zároveň podala matka aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Súd dňa 10.7.2019 vydal uznesenie, ktorým zamietol jej návrh na predbežné zverenie maloletých detí do starostlivosti matky, a predbežne nahradil súhlas otca so zmenou bydliska maloletých detí z adresy L. XXX, K., M. E. na adresu H. X, G., G. E.. Dňa 19.9.2019 matke bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Ostrave, ktorým odvolací súd zmenil toto uznesenie Okresného súdu vo Frýdku-Místku tak, že zamietol jej návrh na nahradenie súhlasu otca so zmenou bydliska maloletých detí z adresy v Českej republike na adresu v Slovenskej republike. Medzičasom slovenský súd na základe návrhu matky uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/144/2019 zo dňa 23.9.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde vo Frýdku-Místku pod sp. zn. 0 Nc 9242/2019. Keďže otec sa voči tomuto odvolal, uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.9.2019, bolo toto rozhodnutie Okresného súdu Trebišov zmenené tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý z dôvodu nedostatku právomoci súdov Slovenskej republiky vo veci konať a rozhodnúť. Matka teda deti v lete 2019 legálne premiestnila z Českej republiky na Slovensko. Koncom roka 2019 sa s otcom detí na pojednávaní vo Frýdku-Místku dohodli, ktoré dni budú deti u nej, a ktoré u otca. Týždeň pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Frýdek-Místek dňa 26.2.2020 však otec matke deti odmietol odovzdať s tým, že jej ich nedá do právoplatnosti odvolacieho rozhodnutia. Z tohto dôvodu chodila A. v 2. polroku šk. roka 2019/2020 do Základnej školy v Trinci, pričom 1. polrok tohto školského roka navštevovala základnú školu na Slovensku, v Sečovciach. V tomto

období začala aj prvá vlna pandémie Covid-19, čo otec zneužil na to, že jej deti vôbec nedal, odopieral jej s nimi aj telefonický kontakt, a deti nevidela. V máji 2020 jednali o dohode, a v júni 2020 jej deti dal len ojedinele, aj to oddelene. Matka si deti prevzala až po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Frýdek-Místek, a to zo dňa 23.7.2020, pričom právoplatnosť nadobudol 24.8.2020. Okresný súd vo Frýdku-Místku v predmetnom rozsudku zo dňa 26.2.2020 v prvom výroku rozhodol tak, že konanie o podstatnej veci, na ktorej sa rodičia nevedia dohodnúť - o určení bydliska maloletých detí zastavil, a tento výrok nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2020. Konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bolo určené, že maloletá A. bude navštevovať Základnú školu v Třinci na návrh otca zo dňa 19.8.2020, bol uznesením Okresného súdu Frýdek-Místek zo dňa 21.8.2020 zamietnutý, voči čomu podal otec odvolanie. Krajský súd v Ostrave uznesením zo dňa 17.9.2020, právoplatným 16.10.2020 potvrdil prvoinštančné rozhodnutie, pričom v bode 25. odôvodnenia uviedol, že matka deti na Slovensko nepremiestnila neoprávnené, a že v základnom poručenskom konaní sa vychádzalo z toho, že s deťmi legálne žije a bude žiť na Slovensku, preto je logickým miesto odovzdávania detí k styku s otcom mesto Liptovský Mikuláš na Slovensku. Preto aj bydlisko maloletých detí, ktoré boli zverené do starostlivosti matky sa logicky odvíja od bydliska matky, ako to vyplýva z potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Ostrave, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.8.2020. Maloletý C. má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky od 9.9.2019 a A. od 28.8.2019. Po právoplatnosti tohto rozsudku, kedy otec maloleté deti odovzdal matke, žije matka s maloletými deťmi na Slovensku v Sečovciach, a maloleté deti sa s otcom stýkajú podľa rozsudku Okresného súdu Frýdek-Místek, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave. Matka k svojmu vyjadreniu priložila aj množstvo listinných dôkazov, ktoré majú preukazovať jej tvrdenia v tomto vyjadrení.

3. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 10.5.2021 súd zistil, že kolízny opatrovník prešetril pomery v domácnosti matky na Slovensku a skonštatoval, že matka sa riadne stará o maloleté deti a zabezpečuje im priaznivý vývin. Matka pôvodne prišla na Slovensko s vedomím otca, keďže brala deti na prázdniny k starým rodičom. Následne mu však oznámila, že vzhľadom na konflikty a situáciu v rodine sa rozhodla ostať na Slovensku a nevrátiť sa k nemu, pričom túto skutočnosť matka otcovi oznámila dňa 10.7.2019, a aj na Oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov. Maloleté deti si zvykli na domácnosť starých rodičov a školské prostredie na Slovensku, adaptovali sa veľmi dobre a rýchlo a našli si tu priateľov. Maloleté deti majú vytvorené pozitívne citové väzby so starými rodičmi a majú ustálené, harmonické domáce prostredie. Nie je v záujme maloletých detí návrat do Českej republiky, kde nemajú vytvorené sociálne kontakty. Návrat maloletých detí do Českej republiky by mal zlý vplyv na ich psychické zdravie. Preto navrhol kolízny opatrovník súdu návrh otca na nariadenie návratu maloletých detí do cudziny zamietnuť, pretože nie je v záujme maloletých detí a je podľa názoru kolízneho opatrovníka nedôvodný vzhľadom na tú skutočnosť, že maloleté deti boli rozsudkom Okresného súdu Frýdek-Místek zverené do osobnej starostlivosti matky, kde vo výrokovej časti VI. je uvedené, že pravidlá výrokovej časti II. až V. platia na dobu do rozvodu, a po rozvode manželstva, pričom vo výrokovej časti II. súd zveruje maloleté deti do starostlivosti matky. Maloletá A. v rozhovore, ktorý vykonal kolízny opatrovník s maloletou za účelom zistenia jej názoru uviedla, že je žiačkou 3. ročníka Základnej školy v Sečovciach. Učí sa dobre, má jednotky a aj dvojky. Býva s mamkou, babkou, dedkom, bratom a majú aj troch psíkov. Tu sa jej býva lepšie než v Česku, napr. aj kvôli škole je to tu lepšie, pretože má dobrú pani učiteľku. S otcom si volajú každý deň a keď jej volá, snaží sa ju nalákať na darčeky, aby sa vrátila do Česka, ale robí to márne, lebo sa mu to nepodarí. Nechce ísť bývať do Česka, lebo tam nemá ani kamarátky. A tiež kvôli ockovi, lebo sa správa zle k mamke, k babke a k dedkovi. Raz ocko kopol do jej psíka, a to sa nerobí. Keď sú u ocka, tak pozerajú televízor a večer, keď treba ísť spať, tak sa bojí a chýba jej mamka. Nechce ísť do Čiech. Maloletá uviedla, že súd môže rodičov oboznámiť s obsahom rozhovoru mamku, aj ocka, ale hlavne nech on vie, aký je jej názor. Maloletá bola počas rozhovoru pokojná a zhovorčivá. Rozhovor bol plynulý, a nevyžadoval si neustále kladenie otázok. Maloletá jasne a bez rozmýšľania vyjadrila svoj názor. Je rozumovo vyspelá, a vie posúdiť a vyjadriť svoje potreby, názory a pocity. S maloletým Šimonom rozhovor vykonaný nebol vzhľadom na jeho nízky vek a rozumovú vyspelosť. Maloletý C. je v prítomnosti cudzích ľudí málo komunikatívny, a bez prítomnosti matky nekomunikuje s neznámymi ľuďmi.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými do spisu, a zistil nasledovné:

5. Rodičia maloletých detí uzavreli manželstvo dňa 11.7.2009 v Sečovciach, pričom otec je českým občanom a matka slovenským štátnym občanom. Maloletá A., aj maloletý C. sa narodili v Českej

republike a žili v spoločnej domácnosti so svojou matkou a svojím otcom v rodinnom dome na adrese L. XXX N. K. v Českej republike, až do júla 2019. Maloletá A. v čase, kedy ešte žila v Českej republike navštevovala Materskú škôlku v Třinci, a maloletý C. nenavštevoval predškolské zariadenie, pretože s ním bola matka na rodičovskej dovolenke. Maloletý bol otcom prihlásený do Materskej školy v Třinci, do ktorej však riadne nenastúpil z dôvodu, že matka sa s maloletým zdržiavala na území Slovenskej republiky, kde maloletého prihlásila do inej materskej školy bez toho, aby otca o tom informovala. Maloleté deti v čase pred odchodom na Slovensko navštevovali aj Ambulanciu pre deti a dorast v Třinci, a boli štátnymi občanmi Českej republiky ku dňu 26.10.2020. Z potvrdenia Základnej školy H. O. a Mateřskej školy Třinec zo dňa 26.10.2020 vyplýva, že táto škola potvrdzuje, že maloletú A. vedie v evidencii ako jej kmeňová škola, i keď si plní školskú dochádzku mimo územia Českej republiky. Z potvrdenia Jubilejní Masarykovej základnej školy a Mateřskej školy v Třinci vyplýva, že maloletý C. bol od 1.9.2020 prijatý k predškolskému vzdelávaniu v tejto materskej škole na P. XXX N. K.. Matka s deťmi 28.6.2019 odišla na územie Slovenska, k svojim rodičom, kde od uvedeného času sa trvalo zdržiava až doposiaľ.

6. Uznesením Okresného súdu v Frýdku-Místku sp. zn. 0 Nc 9242/2019 zo dňa 10.6.2019 súd ustanovil maloletej A. a maloletému C. pre konanie o starostlivosť a výživu maloletých v dobe pred a po rozvoде a významnej veci, na ktorej sa rodičia nemôžu dohodnúť, kolízneho opatrovníka Mesto Třinec, zamietol matkin návrh zo dňa 3.7.2019 na predbežné zverenie maloletých detí do jej starostlivosti, a predbežne nahradil súhlas otca so zmenou bydliska maloletých detí na adresu H. X N. G., G. E..

7. Na základe odvolania otca Krajský súd v Ostrave uznesením č. k. 13Co 262/2019 zo dňa 13.9.2019 potvrdil uznesenie Okresného súdu Frýdek-Místek v II. výroku a zostávajúcej napadnutej časti, t. j. v odstavci III. výroku uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh matky, aby bola otcovi predbežným opatrením uložená povinnosť strpieť, že maloleté deti sa do doby rozhodnutia vo veci samej budú zdržiavať na adrese H. X, G., okr. Trebišov, Slovenská republika a aby súd udelil matke súhlas s vysťahovaním oboch maloletých detí na túto adresu, zamietol.

8. Okresný súd Trebišov uznesením sp. zn. 8P/144/2019 zo dňa 23.9.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloleté deti A. a C. do dočasnej osobnej starostlivosti matky. Rozhodol, že neodkladné opatrenie platí na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v konaní o úpravu výchovy a výživy k maloletým deťom na čas po rozvoде manželstva vedenom na Okresnom súde vo Frýdku-Místku, Česká republika pod sp. zn. 0 nc 9242/2019. Výkon tohto neodkladného opatrenia nenariadil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7CoP/204/2019 zo dňa 19.11.2019 zmenil toto uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Pričom z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že Okresný súd Trebišov nemal právomoc v predmetnej veci konať.

9. Uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15P/147/2019 zo dňa 1.10.2019 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd rozhodol, že maloletá A. bude do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde vo Frýdku-Místku, Česká republika pod sp. zn. 0 nc 9242/2019 plniť povinnú školskú dochádzku na Základnej škole Q. M. X, G.. Výkon tohto neodkladného opatrenia nenariadil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 10.12.2019 sp. zn. 8CoP/305/2019 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Z odseku 19 tohto rozhodnutia vyplýva, že Okresný súd v Trebišove nemal právomoc v predmetnej veci konať.

10. Rozsudkom Okresného súdu vo Frýdku-Místku sp. zn. 0 Nc 9242/2019, 75P a Nc 133/2019, 75P a Nc 136/2019, 75P a Nc 320/2019 zo dňa 26.2.2020 súd zastavil konanie o významnej veci, na ktorej sa rodičia nemôžu dohodnúť - o určenie bydliska maloletých detí v I. výroku, II. výrokom zveril maloleté deti A. a C. do starostlivosti matky. III. výrokom upravil styk otca s maloletými deťmi s tým, že rodičia si budú deti na začiatku i na konci styku predávať v Liptovskom Mikuláši pred reštauráciou McDonalds, uložil povinnosť matke, aby maloleté deti na styk s otcom riadne pripravila a umožnila mu styk s deťmi a otcovi uložil, aby na začiatku styku v stanovenom čase a mieste deti prevzal a na konci styku matke v stanovenom čase a mieste jej deti predal. Zaviazal rodičov, aby sa vzájomne informovali o prípadných prekážkach styku, najneskôr 24 hodín pred ich začiatkom alebo ihneď po ich vzniku. V IV. odseku otca zaviazal súd platiť na výživu maloletej A. sumou 17.000,- korún českých mesačne, a na výživu C. sumou 13.000,- korún českých mesačne vždy od prvého dňa v mesiaci za daný mesiac k rukám

matky. V V. výroku súd určil, že dlžné výživné pre maloletú A. vo výške 109.200,- korún českých, a pre maloletého C. vo výške 83.800,- korún českých splatné za dobu od 28.6.2019 do 29.2.2020 vrátane je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 30 dní od doručenia tohto rozsudku. Vo výroku VI. súd určil, že pravidlá popísané vo výrokoch II. až V. vrátane platia pred dobu pred i po rozvedení manželstva rodičov. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu nákladov konania. Súd zamietol návrhy matky a kolízneho opatrovníka zo dňa 18.2.2020 na priznanie predbežnej vykonateľnosti tohto rozsudku.

11. Rozsudkom Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 13Co 130/2020 zo dňa 23.7.2020 bol rozsudok Okresného súdu ve Frýdku-Místku zo dňa 26.2.2020 v odstavci II. výroku, a v odstavci VI. vo vzťahu k starostlivosti potvrdený. V prevyšujúcej časti, t. j. v odsekoch III. až V. výroku, a v odseku VI. vo vzťahu k styku a výživnému bol rozsudok Okresného súdu zmenený s tým, že súd upravil styk otca s maloletými deťmi v inom rozsahu, avšak ponechal odovzdávanie maloletých detí medzi matkou a otcom k styku v stanovenej dobe pred budovou reštaurácie McDonalds Liptovský Mikuláš, Kamenné pole 4552/4 s tým, že po ukončení styku si na tom istom mieste matka deti od otca prevezme. Taktiež bol zmenený rozsudok v časti o výživnom. Z bodu 55. odôvodnenia tohto rozsudku Krajského súdu v Ostrave vyplýva, že Okresný súd maloleté deti zveril do starostlivosti matky i napriek tomu, že dospel k záveru, že matka protiprávne maloleté deti premiestnila z ich pôvodného bydliska v Třinci do Sečoviec na Slovensko, a v tomto ohľade sa krajský súd s názorom okresného súdu nestotožnil. Krajský súd mal za to, že matka neopustila s maloletými deťmi spoločnú domácnosť a nezmenila bydlisko protiprávne. Z vykonaného dokazovania predovšetkým z trestného spisu vedeného vo vzťahu k otcovi pre podozrenie z týrania matky, ako osoby žijúcej v spoločnom obydľí, hlavne zo znaleckých posudkov v ňom obsiahnutých, či z psychologických a psychiatrických správ týkajúcich sa matky, považoval krajský súd za preukázané, že matku k tomuto konaniu viedol intenzívny stres spojený s pocitom vážneho ohrozenia zo strany otca vyvolaný dlhodobým konfliktným spolužitím. Rozhodnutie, či v jeho priebehu dochádzalo zo strany otca skutočne k takémuto jednaniu, ktoré by naplnilo znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov, či aspoň priestupkov, je úlohou orgánov činných v trestnom konaní, nie súdu vo veci starostlivosti o maloleté deti. Pre rozhodnutie v tejto veci však nie je taký záver, ani predbežne, ani nie je možné čakať na to, ako v tejto veci orgány činné v trestnom konaní rozhodnú. Matka sa premiestnila na miesto, kde bývajú jej rodičia, čo je jediným miestom, kde sa matka v danom okamihu cítila a naďalej cíti bezpečne. Psychická pohoda matky je zásadným faktorom ovplyvňujúcim i psychickú pohodu maloletých detí. Nebolo po matke v takej situácii možno spravodlivo žiadať, aby deti ponechala v starostlivosti otca, pretože by sa tým svojich rodičovských práv fakticky vzdala, čo by bolo s ohľadom na vzájomnú silnú citovú väzbu medzi ňou a maloletými deťmi z jej pohľadu emocionálne neprijateľné a bezpochyby by to vyvolalo závažné negatívne dôsledky v psychickom stave detí. Matka otcovi asi po dobu 4 mesiacov takmer neumožňovala kontakt s maloletými deťmi, pričom tak zjavne činila z obavy, že si otec deti ponechá u seba. Od začiatku decembra 2019 sa však tento kontakt realizoval, a to v rozsahu, ktorý bezpochyby dostačoval na to, aby bol udržaný vzájomný vzťah medzi otcom a maloletými deťmi. Dňa 9.2.2020 však otec túto vzájomnú dohodu medzi rodičmi narušil, keď od uvedeného dátumu až do konca mája 2020 obe deti ponechal u seba. Jeho jednanie krajský súd vníma ako závažnejšie a výraznejšie spochybňujúce jeho výchovnú spôsobilosť, ako vyššie popísané konanie matky. Otec bez zjavného dôvodu porušil mimosúdnu dohodu uzavretú medzi rodičmi ohľadne jeho kontaktu s deťmi. Pritiažila mu aj pravdepodobná motivácia jeho jednania, keď otec takto učinil účelovo preto, aby si vytvoril výchovnú pozíciu pri rozhodovaní súdu a vyrovnal nevýhodu, v ktorej sa podľa svojho názoru ocitol tým, že matka mala výraznejší podiel na starostlivosti o maloleté deti, najmä na maloletú A.. Názor maloletej A. v konaní bude hrať významnú úlohu, pričom zámerom otca bolo získať maloletú A. na svoju stranu. Iným spôsobom totiž jednanie otca, ktorý sa v tej dobe už viac ako 3 mesiace s deťmi v primeranom rozsahu stýkal, vysvetliť nemožno. Následne až do konca mája, kedy rodičia uzavreli dohodu o úprave rodičovskej zodpovednosti a výživného vo vzťahu k maloletým deťom, matke s maloletými deťmi kontakt neumožnil, okrem kontaktu dňa 17. a 18.2.2020. Prvý kontakt medzi matkou a deťmi na základe dohody zo dňa 30.5.2020, tak otec podmienil protiprávnou požiadavkou, aby mu matka v prípade nenávratenia detí v danom termíne zaplatila pokutu 250.000,- korún českých. Toto jednanie otca spochybňuje otcovu výchovnú spôsobilosť viac ako vyššie popísané konanie matky, matkinu výchovnú spôsobilosť (č. I. 174 v spise).

12. Uznesením Okresného súdu ve Frýdku-Místku zo dňa 21.8.2020 č. j. 0 Nc 9242/2019 bol zamietnutý návrh otca zo dňa 19.8.2020 na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by do rozhodnutia súdu vo veci samej určil ako zariadenie, v ktorom bude maloletá A. vykonávať povinnú školskú dochádzku Základnú školu H. O. a D. C. K., O. XXX, K., a ktorý by rodičom uložil povinnosť zaistiť, aby maloletá A. vykonávala

povinnú školskú dochádzku do rozhodnutia súdu vo veci samej práve v tejto škole. Súd ďalej menoval maloletej A. a C. pre konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia kolízneho opatrovníka, a to štatutárne Mesto Třinec.

13. Krajský súd v Ostrave uznesením sp. zn. 13Co 294/2020 zo dňa 17.9.2020 potvrdil uznesenie Okresného súdu Frýdek-Místek zo dňa 21.8.2020. Z uvedeného rozhodnutia z odsekov 24. a 25. vyplýva, že je zjavné, že otec sa navrhovaným predbežným opatrením snaží presvedčiť matku k tomu, aby s deťmi žila v Třinci a nie v mieste svojho súčasného bydliska na Slovensku. Za týmto účelom je otec ochotný matke ihneď prenechať na užívanie dom, v ktorom žije a v ktorom rodina žila predtým spoločne. Rozsudkom Okresného súdu vo Frýdku-Místku zo dňa 26.2.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 však boli maloleté deti po dobu pred a po rozvoze manželov zverené do starostlivosti matky a otcovi bolo stanovené výživné, bol upravený styk otca s deťmi. Takto bolo odvolacím súdom rozhodnuté za situácie, kedy matka mala totožné bydlisko na Slovensku, ako v čase rozhodovania súdu dňa 17.9.2020. To, že matka maloletým protiprávne zmenila miesto pobytu do cudzieho štátu a bez súhlasu a vedomia otca prihlásila A. k dochádzke na Základnej škole v G., bolo jednou z odvolacích námietok. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu o zverenie detí do starostlivosti matky, pritom nevychádza z predpokladu, že matka bude s deťmi bývať v K. a tu sa o nich starať, pretože uvedené by bolo v priamom rozpore s ust. § 154 ods. 1 O.s.ř., ale i výrok o predávaní detí medzi rodičmi (k styku a po jeho ukončení) v Liptovskom Mikuláši, by bol protizmyselný.

14. Uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15P/144/2020 zo dňa 16.9.2020 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd udelil súhlas namiesto otca k prihláseniu maloletej A. na plnenie si povinnej školskej dochádzky na Základnej škole Q. X, G.. Zároveň súd udelil súhlas namiesto otca k prihláseniu maloletého C. na dochádzku do Materskej školy Obchodná 33, Sečovce a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

15. Uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 11P/165/2020 zo dňa 6.10.2020 nariadil neodkladné opatrenie v tom znení, že dočasne zakázal otcovi I. J. B. vycestovať s maloletými deťmi A. a C. mimo územia Slovenskej republiky. Určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať do ukončenia účinnosti opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. OLP/7693/2020 zo dňa 29.9.2020. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

16. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/320/2020 zo dňa 13.1.2021 bolo predmetné uznesenie Okresného súdu Trebišov potvrdené (č. l. 129 v spise). Z ods. 21. odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že súd sa zaoberal pri rozhodovaní o odvolaní voči prvostupňovému uzneseniu z 6.10.2021 obvyklým pobytom maloletých detí. Skonštatoval, že maloleté deti majú v tomto prípade určený pobyt zákonným spôsobom a to rozhodnutím súdu, rozsudkom Okresného súdu vo Frýdku - Místku č.k. 0Nc 9242/2019 z 26.2.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave č.k. 13Co/130/2020 z 23.7.2020, ktorým boli mal. deti zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá má trvalý pobyt na území Slovenska, preto právomoc ako aj miestna príslušnosť Okresného súdu Trebišov bola určená zákonným spôsobom.

17. Okresný súd vo Frýdku-Místku uznesením zo dňa 25.1.2021 sp. zn. 0 Nc 9242/2019, 75P a Nc 113/2020 a 75P a Nc 159/2020 rozhodol tak, že zastavil konanie o veciach pre maloleté deti významných, na ktorých sa rodičia nemôžu dohodnúť vedených na základe otcovho návrhu zo dňa 19.8.2020, zastavil konanie o starostlivosť a výživu maloletých - o zmene výchovného prostredia vedenom na základe otcovho návrhu zo dňa 11.11.2020 a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu nákladov tohto konania.

18. Uznesením sp. zn. 13Co/58/2021 zo dňa 30.3.2021 Krajský súd v Ostrave rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu v odstavcoch II. a III. výroku vo vzťahu k konaniu o starostlivosť a výživu - zmenu výchovného prostredia potvrdil. V prevyšujúcej časti, t. j. v odstavci I., ako aj v odstavci III. výroku vo vzťahu k konaniu vo veci pre maloleté deti významné, na ktorých sa rodičia nemôžu dohodnúť uznesenie Okresného súdu zrušil, a v tomto rozsahu vec vrátil Okresnému súdu k ďalšiemu konaniu. Z odseku 16. odôvodnenia tohto uznesenia (č. l. 94 v spise) vyplýva, že návrh otca na začatie tohto konania bol podaný dňa 20.8.2020, čo sa stalo pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, ktorým

boli maloleté deti zverené do matkinej starostlivosti, nakoľko rozsudok Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 sp. zn. 13Co 130/2020, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Frýdek-Místek zo dňa 26.2.2020 nadobudol právoplatnosť dňa 24.8.2020. Z odôvodnenia tohto rozsudku odvolacieho súdu pritom vyplýva, že do doby jeho vyhlásenia sa rodičia v starostlivosti o maloleté deti v podstate striedali, a prílohami k návrhu na začatie tohto konania otec zrejme mienil doložiť, že ku dňu spisania návrhu datovaného dňom 19.8.2020 mal práve on deti u seba. Preto zatiaľ vyvstáva pochybnosť, či ku dňu začatia uvedeného konania bolo obvyklé bydlisko maloletých detí na Slovensku.

19. Dňa 18.5.2021 podala štátna zástupkyňa Okresného štátneho zastupiteľstva vo Frýdku-Místku podľa § 176 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného J. B., nar. XX.X.XXXX pre týranie osoby žijúcej v spoločnom obydľí a páchanie takéhoto činu po dlhšiu dobu, čím spáchal zločin týrania osoby žijúcej v spoločnom obydľí podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákonníka. O tejto obžalobe bolo vedené trestné konanie na Okresnom súde vo Frýdku-Místku pod sp. zn. 6T 14/2021.

20. Z výpovede otca - navrhovateľa na pojednávaní dňa 14.9.2021 zistil okrem skutočností tvrdených a uvedených už v návrhu, že podľa jeho názoru došlo dňa 30.8.2020 k protiprávnemu premiestneniu maloletých detí matkou na územie Slovenskej republiky, pretože matke súhlas na premiestnenie detí nedal. Otec sa vyjadril k trestnému stíhaniu, kedy bol obvinený z týrania blízkej osoby a uviedol, že je to iba účelové jednanie matky, pričom poukázal na prezumpciu neviny, keďže ešte nebol za daný trestný čin odsúdený a malo by sa naňho hľadieť ako na nevinného. Aj napriek tomu, že je voči nemu vedené trestné stíhanie, nie je preukázané, že by nejakým spôsobom bol matke maloletých detí ublížil, alebo ju týral. Všetko sú to iba vymyslené lži matky detí. Poukázal na to, že maloletá A. bola viackrát vypočutá počas konaní, keď bola vypočúvaná na OSPOD-e v Českej republike vyjadrila sa v tom zmysle, že za svoj domov považuje Třinec, a chce ostať žiť v Českej republike. Akonáhle však vypovedala na Slovensku, pred slovenským ÚPSVaR-om, tak už tvrdila niečo iné a bolo to preto, že bola pod vplyvom svojej matky, bola nabádaná, vedená a ovplyvňovaná matkou proti otcovi. Dňa 28.6.2019 sa matka aj s maloletými deťmi pobalila, odmietla sa zúčastniť oslavy promócie otca z dôvodu, že musí rýchle odcestovať na oslavu svojho strýka do Humenného. Otec s týmto nesúhlasil, avšak skôr ako prišiel domov z promócie, matka sa už zbalila a odišla aj s deťmi. Tvrdila, že sa za týždeň vráti, zbalila však zimné bundy, veci, rodné listy, doklady, pasy, všetky veci. Za 3 dni otcovi napísala list, v ktorom uviedla, že deti si už na Slovensko zvykli, a že už nemôže ďalej akceptovať veci, keď pred ňou bol otec hrubý, urážal ju, ponižoval ju a taktiež ju fyzicky napadol, z čoho majú deti strach a že chce svojim deťom zaistiť kľudné detstvo. Následne ihneď už 3.7.2019 poslala návrh na úpravu práv a povinností k maloletým deťom na súd. Tvrdila mu, že mu umožní sa s deťmi stykať, avšak od tohto dňa otec deti 6 mesiacov nevidel. Mal s nimi iba sporadický telefonický kontakt. Otec mohol kedykoľvek prísť a deti vziať do auta a odviesť ich do Českej republiky, ale to neurobil, pretože hľadel na najlepší záujem detí a hľadal možnosť vyriešiť tú vec zmierne, aby deti mali matku aj otca. Dúfal, že sa matka vráti aj bez invazívnych krokov späť do Českej republiky, čo sa však nestalo. Ona však deti silne manipulovala proti nemu. Následne v rámci súdneho konania v Českej republike o úpravu práv a povinností rodiča uzavreli mimosúdnu dohodu o úprave styku s tým, že maloleté deti mali byť v starostlivosti otca tým spôsobom, že maloletý C. mal byť v striedavej starostlivosti oboch rodičov a A. mala byť u otca každý druhý víkend, keďže na Slovensku chodila do školy. Táto dohoda trvala na skúšku mesiac, resp. bola predĺžená o ďalší mesiac. Na konci januára však táto dohoda skončila a vo februári 2020 si otec ponechal deti v Českej republike, aby narovnal protiprávne jednanie matky, keď ona deti premiestnila neoprávnene z Českej republiky na Slovensko v júni 2019. Matka od tohto februára 2020 do augusta 2020 s výnimkou jedného styku v rámci podvodnej dohody, ktorú s ním chcela uzavrieť, nebola ani raz v Českej republike, aj keď jej to ponúkal. Za sedem mesiacov neprišla ani raz za svojimi deťmi, aj keď mohla. Je teda otázne, aký bol jej záujem o deti, alebo záujem vrátiť sa do tohto prostredia v Českej republike, keď v štyridsiatich rokoch žije so svojimi rodičmi. Otec bol ochotný prenechať matke dom, ktorý postavil, ktorý má 7 000 m² pozemok, je tam bazén, vírivka, všetko, čo deti potrebujú, a bol ochotný sa odsťahovať preč z domu, len chcel, aby sa matka späť vrátila. Matka to však odmietla. V máji 2020 navrhla podvodne uzavrieť s otcom dohodu, ktorá by vyriešila ich spory. Keďže však chcel otec vyriešiť spory medzi rodičmi, uzavrel a súhlasil s touto dohodou a deti matke na jeden týždeň dal na Slovensko. Len čo sa tak však stalo, tak matka podrobila deti psychologickému skúmaniu u doktorky P., a maloletá A. vyjadrila svoj názor, samozrejme v súlade s názorom matky. Odkedy matka sa s maloletými deťmi premiestnila na Slovensko dňa 30.8.2021, opätovne bránila otcovi v styku s maloletými deťmi. Nemal s nimi umožnený ani telefonický kontakt a odmietala mu deti dávať, preto podal návrh na výkon rozhodnutia, v dôsledku čoho bola matke uložená pokuta za nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, a to rozsudku Okresného súdu

Frydek-Místek v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Ostrave. Otec tvrdil, že sa o maloleté deti od narodenia staral, matke pomáhal so starostlivosťou o maloleté deti a tiež sa o deti staral v čase, kedy matka chodila na nočné služby. Matka mala vytvorené sociálne zázemie v Třinci, pretože študovala na vysokej škole v Olomouci. Žila 20 rokov Českej republiky a žili spolu v Třinci v ich dome v Neborech. Matka má v Třinci kamarátky a údajne jej v nemocnici na SOSNE držia aj pracovné miesto, kde by sa mohla kedykoľvek vrátiť. Podľa otca maloletá A. sa chce vrátiť do Třinca, chce tam bývať, chce sa tam vrátiť, pretože má tam domov, má tam zázemie, kamarátky a chodila tam aj do škôlky. Pokiaľ ide o maloletého C., ten sa narodil predčasne a aj keď sa o neho otec riadne staral, zo štyroch rokov života maloletého v podstate rok nevidel, pretože matka s maloletým odišla z Českej republiky v čase, kedy mal 2 roky. Uviedol, že návrh na návratové konanie nepodal, keď matka v júni 2019 odišla z Českej republiky, pretože tento protiprávny stav napravil premiestnením maloletých detí vo februári 2020 späť do Českej republiky. Nemal preto dôvod podávať návrh na návratové konanie, keďže deti sa nachádzali od februára 2020 v Českej republiky. Tvrdil, že z rozhodnutia Krajského soudu v Ostrave zo dňa 30.3.2021, vyplýva, že neexistuje žiadne rozhodnutie, ktoré by zavazovalo, že bydlisko maloletých detí má nasledovať bydlisko matky a že návšteva školy má súvisieť s bydliskom matky. O otázke bydliska, školy a škôlky sa bude ešte na Okresnom súde vo Frydku-Místku rozhodovať. Od decembra 2020 do podania tohto návrhu prebiehal styk maloletých detí s otcom tým spôsobom, že si deti preberal v Liptovskom Mikuláši v stanovených termínoch. Podľa názoru otca došlo k neoprávnenému premiestneniu maloletých detí matkou na územie SR dňa 30.8.2020, od ktorého dátumu otec počítal jednoročnú lehotu na neoprávnené premiestnenie maloletých detí na podanie návrhu, pretože matka deti nemala na premiestnenie detí právo, a to ani na základe právoplatného rozsudku Krajského soudu v Ostrave. Aj napriek mimosúdnej dohode o úprave styku z novembra 2019, ktorá mala platiť do 30.12.2019 a bola predĺžená do 31.1.2020 a matka ju dodržiavala, otec s týmto stavom nesúhlasil a od 1.2.2020 keď už žiadna dohoda neexistovala, v čase, kedy deti boli u otca na styku, si deti u seba ponechal, a deti matke nevrátil, pretože nechcel riskovať to, že by matka opätovne deti neoprávnené nevrátila na územie Českej republiky, pričom podľa názoru otca bolo bydlisko detí v Českej republiky. Od februára 2020 začali deti navštevovať školské ako aj predškolské zariadenia v Českej republiky v Třinci. Aj napriek tomu, že navrhovateľ mal vedomosť o rozhodnutí Okresného soudu vo Frydku-Místku, ktorým boli deti od 26.2.2020 zverené do osobnej starostlivosti matky, otec ho neakceptoval, pretože toto nebolo predbežne vykonateľné ani právoplatné. Otec k tomu uviedol, že nie je právnik a myslel si, že jeho právny zástupca podal odvolanie voči celému rozsudku. A až po rozhodnutí krajského soudu otec zistil, že voči výroku o tom, že bolo zastavené konanie v časti o určenie bydliska maloletých detí a že tento výrok nadobudol právoplatnosť ešte v marci 2020, vedomosť nemal. Z týchto dôvodov aj vymenil svojho advokáta. Pokiaľ ide o odovzdanie maloletých detí dňa 30.8.2020, od ktorého otec odvíja neoprávnené premiestnenie maloletých detí, nevedel sa presne vyjadriť k tomu, akým spôsobom boli deti odovzdané matke. Avšak hneď na to v septembri dostal neodkladné opatrenie, ktorým bolo deťom zakázané vycestovať do Českej republiky, takže mu bolo znemožnené sa s nimi stretávať. V lete 2021 od 1.7. asi do 13.7. bol s maloletými deťmi na dovolenke v Španielsku.

21. Z výpovede matky na pojednávaní dňa 25.10.2021 súd zistil, okrem skutočností už uvádzaných v jej písomnom vyjadrení, že nie je pravdou, že by opakovane sa snažila uniesť maloleté deti. Keď mala maloletá A. asi 2 roky, mala podľa otca deti odísť na Slovensko a prvýkrát maloletú uniesť a už sa nevrátiť a tým spáchať únos. Matka túto skutočnosť poprela, pretože v tom čase bola na materskej dovolenke a chodievala za svojimi rodičmi a za svojou rodinou na Slovensko zhruba na týždeň až dva si oddýchnuť, navštíviť ich. Pritom sa dozvedela o údajnej milenke svojho exmanžela, kedy medzi nimi došlo k veľkej hádke. Keďže však nechcela roztrhnúť rodinu, tak sa vrátila späť, preto sa nejednalo o žiaden únos. Nie je pravdou, že by sa otec o deti staral, pretože s deťmi bola absolútne sama. Manžel odišiel z domu ráno o ôsmej a vrátil sa večer o deviatej, a počas celého dňa vôbec nemala vedomosť o tom, kde sa nachádza a čo robí. Mala vedomosť o tom, že má milenky. Keď mala A. zhruba rok a pol, otec začal matku ekonomicky vydierať a povedal jej, že jej žiadne peniaze dávať nebude, a že má nastúpiť do nočných služieb a zarábať si peniaze sama, že on ju nebude finančne dodotovať. Preto bola nútená nastúpiť do nočných služieb, kde po nociach pracovala, a cez deň sa starala o deti. Otec detí začal študovať na vysokej škole, kde si našiel milenku, a následne ďalšiu, pričom matke vyčítal, že ho nijakým spôsobom v štúdiu nepodporovala. Spočiatku matke nadával, najprv miernejšími nadávkami, neskôr sa to začalo stupňovať, dehonestoval ju, ponižoval a urážal, používal na ňu slová najhrubšieho kalibru, najväčšie vulgarizmy, aké sa dajú používať. Následne sa k tomu pripojilo aj fyzické násilie. Postupne strácal zábrany, chytil ju aj pod krk, ťahal ju za vlasy, kopal do nej, a vynucoval si sexuálny styk, pričom takto otehotnela s maloletým C.. Maloletý sa narodil predčasne, k čomu sa navrhovateľ vyjadroval tak,

že mu to zničilo život a manželstvo, že chcel žiť úplne iný život. Maloletý C. sa narodil o 9 týždňov pred riadnym termínom pôrodu s pôrodnou váhou 1 kg. Bolo to veľmi ťažké obdobie, na všetko bola sama, pretože otec to psychicky nezvládal. Maloletý mal zdravotné problémy a manžel jej odmietal pomáhať, starať sa o deti, pričom jeho psychické a fyzické ataky pokračovali a neustáli sa zhoršovali a stupňovali. Na jar v roku 2019 už bola v tak zlom psychickom stave, že potom, čo ju neustále navrhovateľ napádal a urážal, to chcela riešiť oficiálnou cestou, avšak vzhľadom na to, že je lekárka, hanbila sa to riešiť oficiálne. Nechcela, aby o nej vedeli, že sa u nej doma niečo také deje, akého má partnera, tak to radšej držala v sebe. Neskôr podala už aj trestné oznámenia, pretože už bola v takom zlom psychickom stave, že potrebovala a vyhľadala aj pomoc psychológa a psychiatra. Neboli to jej známi, ani kamaráti, nepoznala sa s nimi. Obidvaja jej odporučili okamžite, aby zmenila prostredie, pretože sa vyjadrili, že človek, ktorý ju berie ako svoj majetok sa k nej nikdy v živote chovať normálne nebude a zničí ju, ale hlavne zničí deti. Následne riešili s navrhovateľom otázku rozvodu. Dňa 28.6.2019 bola dohodnutá s navrhovateľom, že odíde za rodičmi na pravidelnú návštevu na Slovensko do Sečoviec, pričom o všetkom vedel a bol o všetkom informovaný a s týmto súhlasil. Nie je pravdou, že by o tom nevedel a s tým nesúhlasil. Až po príchode na Slovensko si uvedomila, že sa vrátiť k nemu nechce a nebude opätovne zažívať to, že deti budú sedieť na gauči zakryté dekou a budú sa pozeráť na to, ako ich otec ju drží pod krkom a ťahá ju za vlasy, pričom deti plačú. Preto si povedala, že už nikdy viac toto zažívať nechce, a teda zostane na Slovensku. V dôsledku toho ihneď kontaktovala svoju právnu zástupkyňu v Českej republike a ihneď bol podaný návrh na úpravu práv a povinností k maloletým deťom v Českej republike spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a kontaktovala aj ÚPSVaR v Trebišove, aby to všetko mala vyriešené oficiálnou cestou, aby neriskovala to, že sa dopustila nejakého únosu. V čase, kedy otec zadržal maloleté deti od februára 2020, jej odmietal deti predávať pravidelne, realizovať kontakty tak, ako to bolo stanovené súdom. Odmietol jej vydať deti až do právoplatnosti odvolacieho rozsudku Krajského súdu v Ostrave. Deti odmietal dávať k telefónu, nemala s nimi žiaden kontakt, ani telefonický. S dcérou A. jej neumožňoval sa stretávať a ani realizovať videohovory, iba s maloletým C., ktorý mal v tom čase iba 3 roky a ako maličké dieťaťko s ňou porozprával nejaké dve tri minúty a to bolo všetko. Nie je pravdou, že by o svoje deti nestála a nechcela s nimi byť. Snažila sa k nim dostať, ale vzhľadom na to, že nastala pandémia Covid a zavreli sa hranice medzi Českom a Slovenskom, nemohla sa k deťom absolútne dostať. Každý deň ho žiadala, aby toto deťom nerobil, ani jej, že deti potrebujú matku a sú maličké. Avšak otec toto odmietal akceptovať. Toto trvalo až niekedy do mája 2020, kedy matka súhlasila s rodičovskou dohodou, v podstate pod nátlakom, pretože nemala inú možnosť, keď chcela deti vidieť. Matka uviedla, že je pravdou, že odmietala ísť do Českej republiky. Aj keď otec jej umožnil, aby prišla do Českej republiky, trval na tom, že styk s maloletými deťmi musí matka realizovať v ich dome v Neborech, čo však matka nebola schopná urobiť z dôvodu svojho zlého psychického stavu a negatívnych spomienok na túto spoločnú domácnosť. Raz sa aj počas tohto obdobia, odkedy žila na Slovensku bez detí, do tohto domu aj dostavila so svojimi rodičmi, kde ju navrhovateľ aj s rodičmi zamkol a odmietal ju z tohto domu pustiť preč, pretože sa bál, aby mu aj s deťmi neušla. Preto mala obavu a strach tam znova ísť. Matka odmietala aj ponuku otca na návrat do Českej republiky, že by jej umožnil bývať v rodinnom dome a on by sa odsťahoval, pretože stále by bola pod jeho tlakom, stále by ju sledoval, stále by ju mal pod kontrolou. Rovnako by to tak bolo aj keby sa nachádzala niekde inde v Českej republike, stále by mal na ňu dosah, a nebola by mala klud psychický, ani fyzický a taktiež by nemala pocit bezpečia a ochrany, tak ako má tu na Slovensku, keď sa nachádza u rodičov, na ktorých sa vie vo všetkom spoľahnúť. Pokiaľ ide o stretávanie sa maloletých detí s otcom, potom čo deti po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Ostrave vzala 30.8.2020 na Slovensko a nastúpili do školy na predškolskú dochádzku na území Slovenskej republiky, bol súdom nahradený súhlas otca, pretože nesúhlasil s tým, aby deti navštevovali školské a predškolské zariadenie na území Slovenskej republiky. Keď deti nastúpili do školy a škôlky, nastal problém, pretože pri prestupe hraníc zo Slovenskej republiky, by museli dodržiavať karanténu a keďže maloletá A. chodila do školy a išla by raz za dva týždne k otcovi, následne po návrate by musela byť dva týždne v karanténe a potom by opäť išla na styk s otcom, bolo toto nereálne. Preto matka požiadala o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal vycestovať otcovi s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky. Tým však nechcela otcovi obmedziť styk s maloletými deťmi, nakoľko tento bol upravený rozsudkom Okresného súdu Frýdek-Místek v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave, ale mala za to, že otec tento svoj styk môže realizovať aj na území Slovenskej republiky v stanovených termínoch po tom, čo by mu deti v Liptovskom Mikuláši odovzdala. Podľa názoru matky má otec dostatok finančných prostriedkov na to, aby si tu niekde na Slovensku prenajal nejaký byt, alebo apartmán, kde by mohol tento styk podľa vykonateľných rozsudkov a právoplatných ho realizovať na Slovensku, aby nemusel s deťmi chodiť do Českej republiky. Otec to však odmietal a ani toto neodkladné opatrenie, ktorým mu bolo zakázané vycestovať s deťmi

mimo Slovenska vôbec neakceptoval. Maloletej A. nakoniec v škole udelili výnimku ako jedinej zo školy, že po styku s otcom v Českej republike nemusela absolvovať dvojtyždennú karanténu. Matka sa snažila dodržiavať úpravu styku, a deti odovzdávala otcovi v pravidelných intervaloch, avšak otec jej rozbil napriek. Stále úmyselne predlžoval pobyt detí u neho tým, že si vymýšľal, že deti sú choré a nemôžu domov cestovať, pričom to podľa matky nebola pravda a mala jej to potvrdiť aj samotná A.. Chodil s nimi nezmyselne na pohotovosť, len preto, aby mal správu, že deti sú choré, pričom matka si preverovala tieto skutočnosti a zistila, že deťom v podstate nič nebolo, keď s nimi bol otec na pohotovosti. Matka tvrdila, že si nie je vedomá toho, že by maloleté deti premiestnila na územie Slovenskej republiky neoprávnene, nakoľko mala vždy rozhodnutie, či už Okresného súdu vo Frýdku-Místku, alebo Okresného súdu Trebišov, na základe ktorého mala daný súhlas so zmenou bydliska, a teda tým, že sa môže s maloletými deťmi zdržiavať na území Slovenskej republiky, preto nekonala v rozpore so zákonom, ani v rozpore s rozhodnutiami súdov, a to aj napriek tomu, že následne tieto rozhodnutia boli krajskými súdmi zrušené. Dňa 30.8.2020 už existoval právoplatný rozsudok Krajského súdu v Ostrave, na základe ktorého jej boli deti zverené do starostlivosti, preto bolo logické, že s nimi ostala žiť na Slovensku, pretože aj v čase kedy súdy o zverení rozhodovali, už na Slovensku žila a podľa toho bol upravený aj styk otca s deťmi, keďže si deti mali odovzdávať v Liptovskom Mikuláši, preto je logické, že bydlisko detí bolo na Slovensku.

22. Na základe takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd rozhodol vo veci uznesením z 25.10.2021 sp. zn. 41P/36/2021 tak, že návrh navrhovateľa na návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu do Českej republiky zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

23. Navrhovateľ podal voči tomuto uzneseniu odvolanie a Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením sp. zn. 8CoP/33/2022 z 10.5.2022 zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I z 25.10.2021 sp. zn. 41P/36/2021 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že situácia v čase prvého odchodu povinnej s maloletými deťmi na Slovensko v roku 2019 bola diametrálne odlišná ako v čase jej druhého odchodu dňa 30.8.2020 a to z dôvodu, že zatiaľ čo v čase prvého odchodu bol obvyklý pobyt maloletých detí v Českej republike, následne došlo k zmene obvyklého pobytu maloletých detí, a to práve rozsudkom Okresného súdu Frýdek- Místek zo dňa 26.2.2020 č. k. 0Nc 9242/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č. k. 13Co 130/2020, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti povinnej. Okresný súd Frýdek-Místek vo výroku I. svojho rozsudku zastavil konanie o významnej veci, na ktorej sa rodičia nemôžu dohodnúť o určení bydliska maloletých detí ako tu navrhovala matka, čo podrobne vysvetlil v bode 11. odôvodnenia. Súd bydlisko dieťaťa de jure určí rozhodnutím o tom, ktorému z rodičov dieťa zverí, čo následne urobil tento súd výrokom II., ktorým zveril deti do starostlivosti matky. Preto nebol dôvod viesť konanie vo veci samej o určení bydliska maloletých detí a súd konanie v tejto časti zastavil. Konajúci súd vychádzal zo situácie, že matka už vtedy bývala na Slovensku u svojich rodičov, čo preukazuje aj skutočnosť, že stretávanie otca s deťmi bolo upravené tak, že otec sa mal s deťmi stretávať každý nepárny týždeň od štvrtka do nedele, pričom rodičia si mali deti odovzdávať v Liptovskom Mikuláši. Vzhľadom na uvedené odvolací súd neprihliadal na odvolacie námietky navrhovateľa, že v základnom konaní nebolo rozhodnuté o bydlisku maloletých detí, keďže z predmetného rozsudku je zrejmé, že bydlisko maloletých detí bolo určené iným zákonným spôsobom. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nepochybne preukázané, že návrh na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu navrhovateľ nepodal v lehote jedného roka, keďže o úmysle povinnej ostať s deťmi natrvalo na Slovensku sa dozvedel 9.7.2019 a návrh podal až 21.4.2021. Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho uznesenia preto zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na nové konania a nové rozhodnutie, nakoľko ak konajúci súd ustálil, že k neoprávnenému premiestneniu maloletých detí z krajiny obvyklého pobytu v ČR nedošlo dňa 30.8.2020 (tak ako to tvrdil navrhovateľ) a deti boli na Slovensko neoprávnene premiestnené už 9.7.2019, teda návrh na návrat bol podaný po uplynutí jednoročnej lehoty. Práve na uvedené reaguje aj čl. 12 veta druhá Haagskeho dohovoru, znenie, ktorého neznamena, že nariadiť návrat dieťaťa nie je možné po uplynutí jedného roka od jeho neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. To neznamena, že ak je návrh podaný po uplynutí jedného roka, nie je možné nariadiť návrat avšak v takom prípade na rozdiel od znenia vety 1. čl. 12 súd nemá povinnosť skúmať dôvody, pre ktoré nemusí byť nariadený návrat dieťaťa v zmysle čl. 13, keďže doslovné znenie vety 2 čl. 12 považuje za dôvodné pre nenariadenie návratu preukázanie skutočností, že dieťa sa už s novým prostredím zžilo. Lehota jedného roka na podanie návrhu nie je v žiadnom prípade prekluzívna, avšak ovplyvňuje rozsah dokazovania vo vzťahu k splneniu podmienok

na navrátenie maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu. Prvostupňový súd teda pochybil, ak zamietol návrh na návrat maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu ako podaný oneskorene bez toho, aby sa zaoberal tým, či sa deti začlenili do terajšieho sociálneho prostredia a teda, či sa s novým prostredím zžili a v tejto súvislosti nevyslovil žiadne závery. Úlohou súdu prvej inštancie bude vykonať dokazovanie naznačeným spôsobom, predovšetkým sa vysporiadať s tým, či návratu maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu nebránia závažné prekážky špecifikované v článku 12. Haagskeho dohovoru a opätovne vo veci rozhodnúť.

24. Po vrátení veci z odvolacieho súdu prvostupňový súd doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a zistil okrem už vyššie uvedených skutočností nasledovné:

25. Okresný súd vo Frýdku-Místku sp. zn. 0Nc 9242/2019 zo dňa 18.6.2021 zastavil konanie o veciach pre deti významných, na ktorých sa rodičia nemôžu dohodnúť, vedené na návrh otca z 19.8.2020 o určenie, že maloletá A. bude vykonávať povinnú školskú dochádzku v Základnej škole v K. a bydlisko oboch maloletých detí je v K., a negatívnym výrokom rozhodol o náhrade trov konania. Toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 13Co 280/2021 z 7.10.2021. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia Krajského súdu v Ostrave vyplýva, že súd sa stotožnil so závermi Okresného súdu Frýdek-Místek o tom, že obvyklé bydlisko maloletých bolo ku dňu začatia konania v Slovenskej republike i na základe ich sociálnej integrácie. Krajský súd v Ostrave opätovne poukázal vo svojom odôvodnení aj na to, že v čase, kedy Okresný súd vo Frýdku-Místku rozsudkom zo dňa 26.2.2020 v znení rozsudku Krajského súdu v Ostrave z 23.7.2020 rozhodoval o zverení maloletých detí do starostlivosti matky, bolo tak rozhodnuté už za situácie a s vedomím toho, že matka žije a mieni žiť naďalej v Slovenskej republike, že tu má bydlisko.

26. Uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15P/184/2021 zo dňa 15.11.2021 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas otca maloletých detí s poskytovaním zdravotnej starostlivosti maloletému C. formou operácie obojstranne nezostúpeného semenníka vrátane perioperačnej starostlivosti a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že matka s maloletým C. a maloletou A. žijú v G. v domácnosti starých rodičov. Maloletý Šimon navštevuje Materskú školu Obchodná 26/63, Sečovce. Matka je zamestnaná ako lekárka v Nemocnici s poliklinikou C. P., Michalovce. Maloletý C. je od septembra 2019 v zdravotnej starostlivosti pediatričky D. B., je poistencom Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Predmetná operácia na základe vyšetrení v Urologickej ambulancie v Nemocnici s poliklinikou C. P., Michalovce a. s. bola naplánovaná na 30.11.2021. Otec však na predmetnú operáciu súhlas nedal. Bez operácie by mohlo dôjsť k ohrozeniu zdravia a života maloletého dieťaťa, a keďže otec argumentoval iba tým, že vhodnejšie je vyšetovať a operovať dieťa v Českej republike, súd tieto dôvody nepovažoval za relevantné a nariadil neodkladné opatrenie v uvedenom znení.

27. Už z rozsudku Okresného súdu vo Frýdku-Místku zo dňa 26.2.2020, ktorým boli maloleté deti zverené do starostlivosti matky žijúcej na Slovensku, a ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Ostrave z odôvodnenia z bodu 9. vyplýva, že už v rámci tohto konania bol zisťovaný názor maloletej A., ktorá v tom čase mala 8 rokov, maloletý C. mal 2 roky, prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Trebišov, taktiež bol vykonaný aj osobný pohovor s A. prostredníctvom psychologičky Úradu pre medzinárodno-právnu ochranu detí v špeciálnej detskej miestnosti bez prítomnosti kohokoľvek iného, bolo zistené, že maloleté deti majú medzi sebou veľmi úzky citový vzťah, majú sociálne zázemie v Třinci i na Slovensku. Laura pri osobnom pohovore uviedla, že je jej lepšie u matky ako u otca. Bola komunikatívna, dobre naladená a dokázala povedať svoj názor, a trvať na ňom. Povedala, že chce byť na Slovensku s mamkou a s ockom sa chce stretávať. K matke má A. zrejme veľmi blízky vzťah, ale aj k otcovi má blízko, chce však zostať skôr na Slovensku. Matka s Laurou navštevovala priebežne psychologičku D. B. O. G., ktorá niekoľkokrát hovorila s Laurou osobne a došla k názoru, že je jej chýba predovšetkým pocit istoty a vzájomného rešpektu medzi rodičmi. Laura zvládala dochádzku v ZŠ Sečovce, so slovenčinou nemala problém, keďže rodičia s ňou hovorili dvojjazyčne od narodenia. Z odôvodnenia tohto rozsudku Krajského súdu v Ostrave vyplýva, že samotný súd vykonal pohovor s maloletou A., ktorá sa vyjadrila, že by chcela bývať na Slovensku s mamkou a s ockom, by sa chcela vídať. Je takto rozhodnutá už dlho, od doby, kedy ocko mamku bil, bola pri tom, schovávala sa pod dekou a bála sa.

28. Zo správy kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Trebišov zo dňa 10.5.2021 vyplýva, že kolízny opatrovník vykonal pohovor s maloletou A. dňa 10.5.2021. To čo maloletá uviedla, už súd opísal v bode 3. odôvodnenia tohto uznesenia.

29. Takmer o mesiac na to, zo záznamu z Českého úradu OSPOD v Třinci zo dňa 17.6.2021 vyplýva, že maloletá sa dostavila na pohovor, ktorý bol vykonaný v miestnosti pre rodiny a deti bez prítomnosti otca, kde tvrdila, že chce naozaj hovoriť sama, nikto ju k tomu nedonútil, že je spokojná v Třinci, chce tam bývať, cíti sa tam viac doma, chce hrať tenis, ktorý hraje od štyroch rokov, nechce to zahodiť. Na Slovensku je všetko zavreté, v Čechách už nie (pre pandémiu Covid-19). Ďalej uviedla, že nenávidí cestovať autom z Čiech na Slovensko, že už je z toho unavená. Pokiaľ ide o dve školy, nevádi jej, že navštevuje obe školy, pretože rozpráva po česky aj po Slovensky. Na pohovore dňa 23.6.2021 na OSPODE v Třinci rovnako sa vyjadrovala v tom zmysle, že by chcela ostať v Českej republike. Z úradného záznamu zo zisťovania názoru maloletej A. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, Trebišov zo dňa 8.9.2021 vyplýva, že otec v čase, kedy boli uňho v Českej republike si vymyslel chorobu a požiadal lekárku, aby mu dala potvrdenie, že sú choré obe deti, pričom im nič nebolo. Lauru nútil ležať v posteli, mohla ísť len na WC alebo sa osprchovať. Otec si ich chcel zase nechať dlhšie a vymýšľal si, že má A. teplotu, pričom ona mu sama povedala, že nech si nevymýšľa, a že ich má dať mamke.

30. Na pojednávaní dňa 15.11.2022 kolízny opatrovník uviedol, že dňa 11.11.2022 bol vykonaný pohovor s maloletou A. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove, ktorú si predvolali za účelom zistenia jej názoru na aktuálnu situáciu. Maloletá uviedla okrem iných skutočností, ktoré sa však netýkajú tohto konania, ale skôr priebehu styku otca s maloletými, že školu navštevuje aj tu, aj v Českej republike. Škola jej vyhovuje viac tu. Tu má aj dobré známky. V Čechách sa cíti bezpečne u starej matky, v dome s otcom sa necíti dobre, necíti sa tam doma. Maloletá uviedla, že k otcovi nechce chodiť vôbec, nemá to tam rada a nemusí to tam a 10 dní ako chce otec je pre ňu veľa. Šimon má otca rád, pretože mu všetko kúpi, avšak to nielen o kupovaní, ale aj o výchove. Laura uviedla, že mamka je najlepšia mamka ako môže byť a jej priateľ D. je super kamoš. Keď mamka bola chorá, staral sa o nich, varil im, pomáhal jej s úlohami. Uviedla, že má malú sestričku, má ju veľmi rada, ľúbi ju, nežiarli. Rodičia sa k nim správajú rovnako ako predtým. Tu má kludné prostredie bez stresu, plné radosti a pozitívneho. U otca je to naopak. Je tam v strese a necíti sa tam dobre. S maloletým C. nebol vykonaný pohovor, nakoľko kolízna opatrovníčka mala za to, že maloletý je ešte v takom veku, že je veľmi ovplyvniteľný prostredím, v ktorom sa momentálne nachádza, a keď mu otec zakúpi veci, ovplyvní to názor maloletého, čo jej povedala aj samotná mal. Laura. Preto vykonať pohovor s maloletým C. považovala za neobjektívne.

31. Medzičasom rozhodol Okresný súd vo Frýdku-Místku rozsudkom č. k. 6T 14/2021-1820 zo dňa 11.4.2022 tak, že uznal obžalovaného J. B., nar. XX.X.XXXX za vinného z týrania osoby žijúcej v spoločnom obydľí a páchania takéhoto činu po dlhšiu dobu (exmanželky D. D. B.), čím spáchal zločin týrania osoby žijúcej v spoločnom obydľí podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákonníka ČR a odsúdil ho k trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Zároveň obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť na náhrade škody poškodenej RBT zdravotnej poisťovni sumu 10.952,- Kč. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že tohto týrania poškodenej, teda MUDr. Marianny Hübnerovej sa mal obžalovaný dopúšťať najmenej od januára 2016 d 28.6.2019 v Třinci-Neborech v spoločnom bydlisku manželov v ich rodinnom dome ako aj inde opakovane a so stúpajúcou početnosťou a intenzitou, kedy zle nakladal so svojou manželkou. Pričom ďalej v rozsudku je popísané, akým spôsobom k tomuto dochádzalo a čo činil. Krajský súd v Ostrave rozsudkom č. k. 4To 131/2022-1874 zo dňa 13.7.2022, na základe odvolania obžalovaného rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu vo Frýdku Místku zo dňa 11.4.2022 zrušil vo výroku o treste a obžalovaného I. J. B. nanovo odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a šiestich mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, inak ostal napadnutý rozsudok nezmenený.

32. Vzhľadom na túto skutočnosť, že navrhovateľ bol právoplatne odsúdený na základe vyššie uvedených rozsudkov za týranie osoby žijúcej v spoločnom obydľí – v tom čase svojej manželky a zároveň matky ich mal. detí, pričom páchal takýto čin po dlhšiu dobu, súd mal za to, že je potrebné skúmať a vyriešiť v tomto konaní predovšetkým základnú otázku, či v danom prípade bolo premiestnenie maloletých detí matkou na Slovensko dňa 9.7.2019 oprávnené alebo neoprávnené. Súd mal za to, že v danom prípade ide o úplne novú skutočnosť, ktorá nebola súdu známa v čase predchádzajúceho rozhodnutia o návrhu na návrat maloletých detí dňa 25.10.2021 a ani odvolaciemu súdu, keď zrušil toto

uznesenie súdu 1. stupňa a vec mu vrátil na nové rozhodnutie. Súd mal v to čase vedomosť o tom, že bola podaná obžaloba na navrhovateľa za týranie osoby žijúcej v spoločnom obydľí, avšak ešte nebol právoplatne odsúdený a preto sa naňho hľadalo ako na nevinného. Súd v tom čase skonštatoval v uznesení z 25.10.2021, že aj keby sa otec dopúšťal na matke takéhoto konania, nemôže to bez ďalšieho oprávňovať matku, aby z ničoho nič odišla s deťmi z Českej republiky na Slovensko (alebo aj inde) bez toho, aby sa pokúsila v krajine obvyklého pobytu vyhľadať právnu pomoc a pokúsila sa vyriešiť túto situáciu aj inak, nie hneď takto radikálne. Na tomto názore prvostupňového súdu súd zotrváva aj teraz. Z vykonaného dokazovania je zrejmé a nič sa na tom nezmenilo ani po zrušení veci odvolacím súdom, že v čase kedy matka šla na Slovensko s deťmi 28.6.2019 (so súhlasom otca, že ide s deťmi navštíviť rodinu), mali deti obvyklý pobyt v Českej republike a dňom 9.7.2019 kedy oznámila otcovi, že tu mieni zotrvať na stálo, ich z tohto prostredia vyňala. V dôsledku týchto nových skutočností preto súd pristúpil k opätovnému výsluchu porušiteľky, matky, aby sa vyjadrila k tomu, aké kroky podnikla v období od januára 2016 do jej odchodu z Českej republiky 28.6.2019 voči navrhovateľovi, akým spôsobom sa pokúsila túto situáciu vyriešiť v krajine ich obvyklého pobytu predtým, ako natrvalo odišla z Českej republiky. Aby súd mohol v súlade s Dohovorom zistiť, či premiestnenie maloletých detí bolo oprávnené alebo nie.

33. Z ďalšej výpovede porušiteľky, matky vyplynuli v podstate totožné skutočnosti ako aj z jej prvej výpovede. Na doplnenie skutočností, ktoré už sú uvedené vyššie v odôvodnení matka v tejto výpovedi tvrdila, že v čase, kedy odišla na Slovensko bola na materskej dovolenke s maloletým Šimonom. Jej finančné prostriedky boli radikálne obmedzené, jej exmanžel sa jej zakaždým vyhrážal, čím sa len dalo. Obmedzil jej úplne všetky finančné prostriedky na to, aby sa mohla starať o deti, vzal jej auto. Snažil sa ju úplne odstrihnúť od všetkých ľudí, aby ostala úplne sama, aby nemala žiadnu pomoc, aby sa nemohla s nikým kontaktovať. Snažil sa ju uzavrieť v dome, aby zostala len pod jeho kľúčom ako jeho majetok. Preto začala chodiť k psychológovi a psychiatrovi ešte oveľa skôr ako odišla na Slovensko. Tí jej odporúčali, aby odišla do prostredia, ktoré je jej známe, ktoré je jej oporou, kde sa cíti bezpečne a dobre, či už by to bolo v Českej republike alebo mimo Českú republiku. Na Slovensku, kde má všetkých príbuzných a rodinu, ktorá ju podporí a ktorá za ňou stále, pretože vedeli, že sa svojho exmanžela bojí. Rozmýšľala nad všetkými možnosťami, avšak exmanžela sa bála, pretože jeho chovanie bolo agresívne aj po psychickej, aj po fyzickej stránke. Bála sa o zdravie a život detí, preto bola nútená opustiť Českú republiku a odísť do bezpečia do prostredia, ktoré jej bolo známe. Chcela to isté aj pre svoje deti, aby aj oni boli v bezpečí a neboli pod psychickým tlakom a vplyvom celého toho, čo sa dialo. Exmanžel ju terorizoval, vyhrážal sa jej, úplne všetkým dookola a preto sa rozhodla, že v Českej republike nemôže ostať, nemôže sa tam vrátiť ani tam zotrvať, pretože by ju úplne zničil psychicky a zničil by tým aj ich deti. Vzhľadom k tomu, že v Českej republike mala postavenie také, že pracovala v zdravotníctve v nemocnici ako lekárka, kde ju všetci poznali. Hanbila sa za tento stav, ktorý má doma, že ju napádal vlastný manžel a preto to trpela roky potichu. Nikdy s nikým o tom nehovorila, ani to neriešila. Avšak posledné mesiace to už vyvrcholilo z jeho strany do takých atakov, že sa rozhodla, že to bude riešiť. V marci 2019 sa po tom takom ataku exmanžela nechala aj ošetriť v nemocnici, a v apríli 3.4.2019 naňho podala trestné oznámenie, čo bolo ešte predtým ako opustila spoločnú domácnosť. Toto trestné oznámenie sa pripojilo k trestnému stíhaniu, ktoré sa skončilo vlastne právoplatným odsúdením exmanžela. Navrhovateľovi oznámila porušovateľka už pár mesiacov predtým, že sa chce od neho odsťahovať, že chce od neho odísť. Rozmýšľala nad možnosťami v Třinci až do poslednej chvíle, kým odišla na Slovensko. On o tom vedel, ale vysmieval sa jej a tvrdil, že „nemá gule“ na to, aby opustila spoločnú domácnosť, že ona je jeho majetok a môže si s ňou robiť čo chce. Len on jej dovolí, či sa rozvedú a či opustí domácnosť. Ako náhle spomenula, že sa chce rozvieť a že opustí spoločnú domácnosť, ihneď došlo k napadnutiu jej osoby fyzickým kontaktom zo strany navrhovateľa. Urážky, nadávky a vyhrážky boli na dennom poriadku. Keby sa aj odsťahovala zo spoločnej domácnosti a ostala by v Třinci, resp. v inom meste v Českej republike určite by ju prenasledoval, terorizoval by ju a nedal by jej pokoj, ani deťom. V podstate tak činí aj doposiaľ, pretože neustále aj napriek tomu, že bol odsúdený, matku atakuje v SMS správach, v hovoroch telefonických, kedy jej naďalej vulgárne nadáva. Keby ostala v Českej republike v tom čase, robil by takto nonstop 24 hodín denne. Toho času aj naďalej uráža prostredníctvom SMS správ, či telefonických hovorov nielen ju, ale aj jej rodinných príslušníkov matku, otca, pričom už aj maloletý C. mu povedal, že „tatínku nemluv tak na maminku“, pretože jej vulgárne nadáva aj pred deťmi. Toho času robí aj to, že deti si ponecháva v Českej republike dlhšie ako má upravený styk. Núti tam maloletú A. chodiť do školy v Třinci, kde jej vybavil, že tam môže študovať. Teda maloletá A. navštevuje dve základné školy, jednu v G. a jednu v Třinci. Má však potom problém dobiehať učivo na Slovensku. Ďalej z výpovede vyplynulo, že násilie, ktoré sa dialo v Českej republike ešte pred jej odchodom na Slovensko, sa dialo

aj pred deťmi v posledných mesiacoch. Deti videli fyzické aj psychické týranie zo strany otca, videli ako ju ťahá za vlasy, ako ju drží pod krkom, ako do nej kope. Vtedy sa schovávali po dekou, plakali, báli sa ho. Jemu to však bolo úplne jedno. Maloletá A. si to pamätá úplne presne. Maloletý C. nie, pretože bol vtedy ešte malý. Matka opäť tvrdila, že v čase, kedy odišla 28.6.2019 z Českej republiky na územie Slovenska, prišla sem iba na obvyklú návštevu k rodičom, mali rodinnú oslavu. Až keď tu bola niekoľko dní, rozhodla sa, že na Slovensku ostane a už sa nevráti do Českej republiky, nakoľko maloleté deti sa tu cítili veľmi dobre, ukludnili sa. Pričom na to, že môže navštíviť rodinu, súhlas od otca mala. Keď sa rozhodla, že ostane na Slovensku, okamžite podnikla právne kroky. Na to, aby sa rozhodla, že opustí manžela, že od neho definitívne odíde, potrebovala čas a musela na to dozrieť. V rámci Českej republiky si jej hľadala samostatné bývanie, avšak jej možnosti boli nerealizovateľné, pretože bola na materskej dovolenke, nemala žiaden príjem. A teda, aj keby si nejaký iný byt našla, nemala by ho z čoho financovať, nakoľko poberala iba materský príspevok. Až keď prišla na Slovensko 28.6.2019 uvedomila si, že toto je najlepšia možnosť s tým, že jej toto odporučil aj psychológ, aj psychiater. O tom, že sa presťahuje na Slovensko pred dátumom 28.6.2019 matka neuvažovala.

34. Matka súdu predložila aj správu od psychologičky D. A. A., ktorú navštívila s mal. Laurou dňa 2.5.2022. Psychologička mal. vyšetrila a zo správy vyplýva, že maloletá jej povedala, že sa nechce vrátiť do Česka. Keď je tam, ocko ich núti chodiť po doktoroch, aby si ich mohol dlhšie nechať, ale oni nie sú reálne chorí, potom ju dáva do českej školy, kde síce pozná svoju triedu, ale nie je jej tam dobre, nechce sa tam vrátiť, ockovi to však nepovie, lebo sa ho bojí, jeho reakcie. Aj keď to počul, je potom nepríjemný na ňu aj na mamku a ona chce mamku chrániť pred jeho reakciami. V Česku musí dodržiavať pravidlá ocka, napr. ležať aj keď nie je chorá. Ak má k nemu ísť, nechce, plače, vôbec k nemu nechce chodiť, lebo ich nevráti mamke kedy má, nikdy nevie kedy sa vráti domov, bolieva ju brucho, ocko stále nadáva na mamku, dedka, babku pred ňou aj C.. Uviedla, že chce byť s mamkou, mal. Šimon je momentálne u ocka, lebo si ho nechal dlhšie, keďže tvrdil, že je chorý, ale chodia do ZOO, takže nevie či je to pravda, že je ozaj chorý. Na kontrole 16.6.2022 povedala, že má ísť k ockovi, ale nechce, ale vie, že by sa hneval na ňu, ale najviac na mamku, bojí sa že mamke sa niečo stane. C. sa vrátil, bol spokojný, s ockom chodili po výletoch a do škôlky. H. skonštatovala, že dieťa je emočne preťažené, máva výčitky voči otcovi, je k nemu verbálne odmietavá.

35. Právna zástupkyňa otca navrhovala, aby súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie z odboru psychológie, aby znalec náležite skúmal otázky týkajúce sa aktuálneho stavu deti na Slovensku, aby zistil ich názor na to, že sa nachádzajú na Slovensku u matky a to vo vzťahu k obojom deťom, nakoľko už aj mal. Šimon je v takom veku, že vie prejavíť svoj názor. Aby znalec zistil, kde deti majú vytvorené lepšie sociálne väzby, rodinné zázemie, ktorý jazyk je im bližší, či slovenčina či čeština, aby bolo možné dospieť k záveru o tom, či sú deti s prostredím na Slovensku zžité, či nie. Tento návrh odôvodnila tým, že maloleté deti sa podľa otca cítia v Trinci doma, sú zžité s prostredím v Trinci, sú naň zvyknuté od narodenia, majú tam vytvorené sociálne väzby, Laura tam chodí do školy, kde sa jej darí, chodí na tenis. Netrvala však na tom, aby súd vypočúval mal. deti, nakoľko aj z priebehu celého konania je zrejmé, že deti, najmä A., menia svoj názor na situáciu podľa toho s ktorým rodičom práve sú a kde sa nachádzajú. Namietala tiež, že kolízny opatrovník nedostatočne preveril pomery v rodine, nevykonal pohovor s maloletými deťmi za účelom zistenia, či sú deti zžité s prostredím na Slovensku alebo nie. Navrhovateľ ešte k druhej výpovedi porušiteľky uviedol, že aj keď bol právoplatne odsúdený za týranie svojej exmanželky, nie je to pravdou, urobila zo seba chuderu, súdy jej uverili, pritom ona je tá, ktorá ubližovala jemu, navyše mu vzala deti a nechce mu ich vrátiť do Čiech. Právna zástupkyňa navrhovateľa v záverečnej reči poukázala na to, že podľa názoru navrhovateľa nebolo v konaní preukázané, či sa deti zžili alebo nezžili s prostredím na Slovensku. Maloletý C. má skoro 6 rokov, ide o vek, kedy dieťa vie bez akýchkoľvek pochybností vyjadriť názor aj k otázkam, ktoré bolo potrebné vyriešiť v rámci tohto prípadu. Súd nemôže vychádzať iba z výsluchu matky, ktorej vyslovene prioritne záleží na tom, aby sa nepreukázalo to, že sa deti nezžili s prostredím na Slovensku. Práve preto navrhovali vykonať znalecké dokazovanie, aby nezávislý znalec posúdil otázky na základe, ktorých by bolo možné tento názor ustáliť. Pokiaľ ide o právoplatné odsúdenie navrhovateľa za týranie porušiteľky, jeho právoplatné odsúdenie nezakladá, ani nemôže zakladať výnimku pre matku na základe, ktorej by táto mohla opustiť územie Českej republiky bez ďalšieho. Opačný názor nemá oporu v zákone, ani v žiadnych právnych predpisoch. Preto aj za aktuálneho dôkazného stavu, je možno urobiť záver o tom, že sú tu splnené všetky zákonné podmienky na to, aby súd nariadil návrat maloletých detí, oboch maloletých detí na územie Českej republiky a teda, aby vyhovel návrhu v celom jeho rozsahu, a aby zaviazal matku na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

36. Právna zástupkyňa matky v záverečnej reči navrhla, aby súd návrh navrhovateľa zamietol. Pokiaľ ide o vyšetrovací princíp, tento je rovnako limitovaný rozsahom dokazovania vymedzeného zákonom. Návratové konanie je špecifickým nesporným konaním a na to treba aj tak prihliadať. Premiestnenie detí na Slovensko bolo oprávnené skrz všetkých skutočností uvedených a malo sa preukazovať zžitie detí s prostredím v Slovenskej republike. Otec navrhoval znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či sa deti zžili s prostredím na Slovensku, avšak nepredložil jediný argument, prečo by deti nemali byť zžité s týmto prostredím. Otec neprodukoval ani jeden dôkaz, že by tu deti strádali fyzicky, psychicky, mali zlé výsledky, utekali z domu, dobíjali sa a prosili o jeho starostlivosť, že by ich matka zanedbávala, že by rovesnícke väzby boli zlé, že by im tu nebola poskytovaná zdravotná starostlivosť a podobne.

37. Pokiaľ ide o výsluch detí, sám navrhovateľ povedal, že deti v podstate zdieľajú názor toho rodiča, s ktorým sú, preto výsluch detí je úplne zbytočný. Súd má dosť objektívnych dôkazov mimo akúkoľvek výpoveď, či už hodnovernú alebo tendenčnú, na základe ktorých vie tento stav vyhodnotiť. Český súd rozhodol o tom, že deti sú zverené matke a táto starostlivosť sa bude realizovať na území Slovenskej republiky, matku vyhodnotili ako preferenčného rodiča a došlo k tejto veľmi nezvyčajnej situácii, ktorá tiež vypovedá o charaktere rodinnej situácie, že český súd súhlasil s tým a odobril to, a rozhodol tak, že deti budú na Slovensku. Tým bez pochyby naplnený parameter zžitia sa detí s prostredím na Slovensku.

38. Kolízny opatrovník v závere zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a navrhol návrh zamietnuť, nakoľko, navrátenie maloletých detí do Českej republiky v súčasnosti nie je vhodné pre ich priaznivý psychický a sociálny vývin. Vzhľadom na to, že od začatia, odkedy deti prišli na Slovensko, prešli už 3 roky a maloleté deti si tu vytvorili sociálne kontakty, navštevujú rôzne krúžky, majú tu aj kamarátov, majú tu rodinné zázemie.

39. Okresný prokurátor Košice I v rámci záverečného slova uviedol, že po troch rokoch pobytu maloletých na území Slovenskej republiky, je bezpredmetné sa zaoberať otázkou zžitia. To, že maloleté deti s týmto prostredím sú zžité, vyplynulo z priebehu celého dokazovania a to, pokiaľ ide o rodinné, sociálne väzby, školské kontakty, mimoškolské aktivity ako aj ostatné aktivity, ktorým sa deti venujú a nebol preukázaný opak, že by to zžitie nenastalo. Je v najlepšom záujme maloletých detí, aby bol návrh zamietnutý.

40. Podľa článku 1 ods. 2 Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorým je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

41. Podľa článku 1 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (ďalej len „Dohovor“) je publikované oboznámením Ministerstvo zahraničných vecí SR pod č. 119/2001 Z.z. prijatého Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného 25.10.1980, ktorý pre Slovenskú republiku vstúpil do platnosti 1.2.2001 (ďalej len Dohovor), cieľom tohto dohovoru je a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnene premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržované, a b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

42. Podľa článku 3 Dohovoru premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak: a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu, či zadržaniu. Opatrovnícke právo uvedené v písmene a/ možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona, alebo na základe rozhodnutia súdu, alebo právneho orgánu alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

43. Podľa čl. 5 Dohovoru, na účely tohto dohovoru a) „opatrovnícke právo“ zahŕňa práva týkajúce sa starostlivosti o osobu dieťaťa a najmä právo určiť miesto jeho pobytu, b) „právo styku“ zahŕňa právo odvieť dieťa na obmedzený čas na iné miesto, ako je miesto jeho obvyklého pobytu.

44. Podľa čl. 12 Dohovoru, ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa

nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa. Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím. Ak justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu má dôvod domnievať sa, že dieťa bolo premiestnené na územie iného štátu, môže zastaviť konanie alebo zamietnuť žiadosť o návrat dieťaťa.

45. Podľa článku 13 Dohovoru bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením preukáže, že:

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

46. Podľa článku 17 Preambuly Nariadenia Rady ES č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje Nariadenie (ES č. 1347/2000) v prípadoch neoprávneného premiestnenia dieťaťa sa má bez odkladu dosiahnuť návrat dieťaťa a na tento účel by sa mal naďalej uplatňovať Haagsky dohovor z 25.10.1980 doplnený ustanoveniami tohto nariadenia najmä článku 11.

XX. Podľa článku 11 ods. 4 Nariadenia súd nemôže odmietnuť návrat dieťaťa podľa článku 13, písm. b/ Haagskeho dohovoru z roku 1980, ak sa preukáže, že sa vykonali primerané opatrenia na zabezpečenie ochrany dieťaťa po jeho návrate.

48. Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občiansko-právnych aspektoch, medzinárodných únosov detí (ďalej len Haagsky dohovor), ktorými sú viazané všetky členské štáty sa aj naďalej uplatňuje medzi členskými štátmi. Nariadenie dopĺňa Haagsky dohovor z roku 1980 o určité ustanovenia, ktoré sa uplatnia v prípadoch únosu dieťaťa medzi členskými štátmi. Pravidlá Nariadenia majú prednosť pred normami dohovoru vo vzťahoch medzi členskými štátmi vo veciach, na ktoré sa uplatňuje Nariadenie. Cieľom Nariadenia je zabrániť rodičovskému únosu dieťaťa medzi členskými štátmi a pokiaľ k tomu predsa len dôjde zabezpečiť okamžitý návrat dieťaťa do jeho členského štátu pôvodu. Na určení Nariadenia sa únos dieťaťa vzťahuje na neoprávnené premiestnenie aj na neoprávnené zadržiavanie (čl. 2 ods. 11). Ak bolo dieťa unesené z jedného členského štátu do iného členského štátu, nariadenie zaručuje, že súdy členského štátu pôvodu si aj napriek únosu zachovávajú právomoc rozhodovať v otázke opatrovníckeho práva. Keď súd v dožiadanom členskom štáte dostane žiadosť o návrat dieťaťa postupuje podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 v znení ustanovení nariadenia. Ak súd dožiadaného členského štátu rozhodne, že dieťa sa nevráti, okamžite zašle vyhotovenie svojho rozhodnutia príslušnému súdu členského štátu pôvodu. Tento súd môže na návrh účastníka preskúmať otázku opatrovníckeho práva.

49. Konanie o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

50. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

51. Podľa § 123 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku (z.č. 161/2015 Z.z., ďalej iba CMP), v konaní o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní podľa osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, súd rozhoduje, či premiestnenie alebo zadržanie maloletého bolo neoprávnené a či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu maloletého. Súd vykonáva dokazovanie len v rozsahu potrebnom na zistenie skutočností podľa odseku 1.

XX. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd mal za to, že návrh na návrat maloletých detí A. a C. B. do krajiny ich obvyklého pobytu, a to do Českej republiky, zo strany otca doručený súdu dňa 21.4.2021, nie je dôvodný. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania umožnil účastníkom konania v ich výpovediach pomerne obširne vyjadriť k predmetu konania a to i nad jeho rámec. Ide o veľmi citlivé konanie, kedy sa rozhoduje o maloletých deťoch, o ich ďalšom živote a vývoji, preto súd podrobne skúmal všetky okolnosti, ktoré jednak predchádzali samotnému premiestneniu detí na Slovensko, pred dňom 28.6.2019, resp. 9.7.2019 a tiež, ktoré sa diali následne po tomto premiestnení až doposiaľ. Súd sa oboznámil s celou genézou konaní a rozhodnutí medzi týmito účastníkmi konania jednak v Českej republike, ale aj na Slovensku (popísanú podrobne vyššie v uznesení) a preto považoval za nevyhnutné a potrebné, aby si aj na základe prejavov, názorov, postojov, vzájomných reakcií účastníkov a ich správania sa na pojednávaniach mohol vytvoriť správnu mienku o celej situácii. Súd najmä musel ustáliť, či v danom prípade šlo o neoprávnené premiestnenie detí matkou na územie Slovenska v júli 2019, alebo toto premiestnenie možno považovať za oprávnené, vysporiadať sa s otázkou, či ďalšie premiestnenie detí matkou na Slovensko na základe rozsudkov Okresného súdu Frýdek Mýstek a Krajského súdu v Ostrave, právoplatných v auguste 2020 bolo oprávnené alebo nie a zároveň, ak došlo k neoprávnenému premiestneniu detí, zistiť, či došlo k podaniu návrhu na návrat v ročnej lehote od premiestnenia alebo po jej uplynutí a potom skúmať otázku, či sa deti zžili s prostredím na Slovensku.

53. Otázkou, či k neoprávnenému alebo oprávnenému premiestneniu detí došlo 30.8.2020 súd už riešil vo svojom prvom rozhodnutí z 25.10.2021 v bode 40. odôvodnenia. S touto argumentáciou sa stotožnil aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd, keď v uznesení sp. zn. 8CoP/33/2022 z 10.5.2022, v bode 28. odôvodnenia (aj napriek tomu, že prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie) skonštatoval, že matka dňa 30.8.2020 maloleté deti na Slovensko premiestnila oprávnene, na základe rozsudkov českých poručenských súdov, ktoré nadobudli právoplatnosť 24.8.2020 a na základe ktorých deti boli zverené do starostlivosti matky, ktorá mala bydlisko na území Slovenska už v tom čase. Prvostupňový súd je týmto názorom odvolacieho súdu viazaný a aj sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje.

54. Súd preto po vrátení veci zameral dokazovanie na ďalšie podstatné skutočnosti. V čase prvého rozhodnutia konajúceho súdu dňa 25.10.2021 a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu 10.5.2022, ešte nebolo skončené trestné konanie voči navrhovateľovi, bola na neho podaná iba obžaloba, za trestný čin týrania – porušiteľky. Preto v tom čase súd mal za to, že nebolo preukázané násilie navrhovateľa voči exmanželke a teda porušiteľka premiestnila mal. deti 9.7.2019 na Slovensko neoprávnene, keď s deťmi prišla na návštevu k rodičom na Slovensko 28.6.2019, na čo mala súhlas otca, avšak 9.7.2019 mu oznámila, že tu mieni natrvalo ostať aj s deťmi, s čím navrhovateľ nesúhlasil. Vzhľadom na to, že medzičasom české súdy právoplatne navrhovateľa odsúdili za týranie osoby žijúcej v spoločnej domácnosti – jeho exmanželky, ktorého sa mal dopúšťať v období najmenej od januára 2016 do 28.6.2019 v Třinci, v spoločnom bydlisku rodičov mal. detí a aj inde a to opakovane so zvyšujúcou sa intenzitou, súd vykonal dokazovanie v tom smere, aby zistil, či matka s deťmi opustila územie Česka 9.7.2019 oprávnene alebo neoprávnene. Aj napriek vykonanému (a doplnenému) dokazovaniu však súd nedospel k záveru, že odchod matky s deťmi 9.7.2019 na Slovensko, aj napriek zložitej situácii, v ktorej v Třinci v tom čase žila, bol oprávnený. Z trestných rozsudkov Okresného súdu Frýdek Mýstek sp. zn. 6T/14/2021 z 11.4.2021 a Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 4To/131/2022 z 11.7.2022 je zrejmé, čoho sa navrhovateľ dopúšťal voči matke mal. detí, voči svojej v tom čase manželke, že matka si tieto skutočnosti nevymyslela, ale sa skutočne stali a že považovala za najsprávnejšie riešenie ako výst' z tejto svojej trýznivej situácie, odchod od manžela. Keď prišla na Slovensko k rodičom na návštevu, rozhodla sa zostať tu natrvalo, pretože tu cítila bezpečie, zázemie, pomoc a deti tu boli spokojné a ona tiež. Je však zrejmé, že aj napriek tomu, že navrhovateľove správanie voči nej trpela najmenej od januára 2016 do 28.6.2019, neučinila v Českej republike žiadne kroky, ktoré by jej danú situáciu pomohli vyriešiť. Až v marci 2019 podala prvýkrát na navrhovateľa trestné oznámenie, že ju fyzicky napadol a začala navštevovať psychológa a psychiatra. Matka sa však od navrhovateľa neodšťahovala, neopustila spoločnú domácnosť, zotrvala v nej až do jej odchodu na Slovensko. Aj keď tvrdila, že tak nemohla urobiť, lebo nemala na to financie a navrhovateľ sa jej neustále vyhrážal, je zrejmé, že jej rodina na Slovensku, u ktorej toho času žije, je dobre situovaná a keby ju požiadala o finančnú pomoc, je viac ako pravdepodobné, že by jej finančnú pomoc, aspoň dočasne, jej rodina poskytla, aby sa mohla napr. odšťahovať od navrhovateľa, v rámci Českej republiky. Túto možnosť však matka nevyužila. Rovnako nevyužila ani ďalšie právne prostriedky. Mohla napr. požiadať súd, aby rozhodol o zákaze priblíženia

sa navrhovateľa k nej, alebo napr. aby súd zakázal navrhovateľovi, vstup do ich obydľia, keďže sa na nej dopúšťal násillia práve v spoločnej domácnosti. Tieto, či iné právne prostriedky, či právnu ochranu, ktorú by jej mohol poskytnúť štát, v ktorom žili, matka nevyužila. Preto nie je zrejmé, či by takýto jej postup bol účinný voči navrhovateľovi alebo nie, ak by tak urobila. Až potom, ak by ani tieto prostriedky jej nepomohli vyriešiť jej situáciu, a boli by neúčinné, by bolo opodstatnené a oprávnené, že sa rozhodla s deťmi odísť na Slovensko, pretože inú možnosť by nemala. Súd uznáva, že matka bola v nesmierne zložitej životnej situácii a psychickej nepohode, o čom svedčia aj znalecké posudky vypracované v rámci trestného konania, strachovala sa o svoj život a tiež o deti, nechcela ich nechať samé navrhovateľovi a odísť od neho. Keďže však nevyužila všetky prostriedky na to, aby si v rámci Českej republiky vyriešila svoju situáciu s navrhovateľom (a tieto by ostali bez účinku), súd dospel k záveru, že premiestnenie maloletých detí dňom 9.7.2019 zo strany matky bolo v tom čase neoprávnené v súlade s čl. 3 Dohovoru.

55. Navrhovateľ však podal návrh na návrat až 21.4.2021, teda po uplynutí ročnej lehoty od neoprávneného premiestnenia mal. detí na Slovensko. Súd preto v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/33/2022 z 10.5.2022 a v súlade s čl. 12 Dohovoru v ďalšom skúmal, či sa maloleté deti zžili s prostredím na Slovensku, odkedy boli matkou neoprávnené premiestnené. Súd mal za to, že už v čase kedy Okresný súd R. D. rozsudkom z 26.2.2020 rozhodol o zverení maloletých detí matke, ktorá žila na Slovensku v tom čase už od júla 2019 a súdu bola táto skutočnosť zrejmá, mal súd za preukázané, že deti nemajú problém žiť na Slovensku, s matkou, s rodinou matky, navštevovať tu základnú školu, mimoškolské aktivity, byť v zdravotnej starostlivosti a pod.. Aj z ďalších rozhodnutí súdov v Čechách i na Slovensku v rámci poručenskej agendy vyplýva, že na názor detí sa prihliadalo, najmä pokiaľ ide o mal. A., pretože mal. Šimon ešte nevedel vyjadriť svoj názor vzhľadom na jeho vek, rozumovú vyspelosť a aj s prihliadnutím na to, že ide o dieťa narodené predčasne, s oneskorenejším vývinom. Mal. Laura bola opakovane vypočúvaná jednak kolíznym opatrovníkom na Slovensku (ÚPSVaR), taktiež v Českej republike (OSPOD), znalcami či psychológmi a jej názor na to, kde chce zotrvať, kde chce žiť, bol premenlivý v závislosti od toho u ktorého rodiča bola. Podstatné však v danej veci je to, že maloletá sa vyjadrovala - keď bola na Slovensku vypočúvaná (a uviedla tak aj na Krajskom súde v Ostrave v rámci odvolacieho konania voči rozsudku OS Frýdek Mýstek z 26.2.2020), že sa na Slovensku cíti dobre. Má tu mamku, toho času aj mamkinho partnera, s ktorým má matka ďalšie dieťa a s ktorým má A. vybudovaný pekný súrodenecký vzťah, aj mal. Šimon, majú tu babku a dedka, u ktorých bývajú a sú na nich zvyknutí. Laura tu chodí do školy, ktorá sa jej páči, navštevuje tu aj krúžky a to tenis, španielčinu, chodila i na tanečnú, má tu kamarátky. Maloletý C. tu navštevuje škôlku a má dvoch bratrancov v rovnakom veku, s ktorými trávi veľa spoločného času. Toho času je matka na rodičovskej dovolenke, čiže aj matka s nimi trávi dostatok času, keďže je doma. Ani raz sa deti nestražovali na to, že by im na Slovensku niečo vadilo, že by tu byť nechceli, že by sa o nich matka nestarala a pod., všetko tu majú zabezpečené. Iba pred českými úradmi deti tvrdili, že chcú žiť v Čechách a nie na Slovensku. Z uvedeného je však zrejmé, že aj keď deti, či najmä mal. Laura tvrdila ak vyjadrovala svoj názor na Slovensku, že chce ostať tu a naopak v Čechách, že chce ostať tam, je jasné, že je zžitá s prostredím na Slovensku, a zrejme i v Čechách, čo však nie je predmetom tohto konania. Preto súd o tom, že sa deti zžili s prostredím na Slovensku, kde žijú už v podstate 3 a pol roka, s prerušením na pár mesiacov v roku 2020, pričom mal. C. mal v čase premiestnenia 2 roky, majú tu vytvorené všetky väzby či už rodinné, sociálne, nemá najmenšiu pochybnosť. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Uznesenie ÚS SR č.k. IV.ÚS 70/2019-9 z 7.2.2019, v ktorom sa konštatuje, že dieťa nižšieho veku je schopné na prostredie, v ktorom sa mu venuje náležitá starostlivosť a pozornosť si rýchlo zvyknúť a naviazať sa na osobu, ktorá sa o neho stará. To znamená zžiť sa s prostredím, a so spoločenstvom v ktorom žije. Aj keď navrhovateľ navrhoval za týmto účelom nariadiť znalecké dokazovanie, súd toto považoval za nehospodárne, neúčelné a nadbytočné, nakoľko z vykonaného dokazovania mal súd za overené a preukázané, že deti sú s prostredím na Slovensku zžité a preto tento dôkaz nepripustil. Rovnako súd nepovažoval a potrebné ani pristúpiť k ďalšiemu výsluchu detí v predmetnom konaní. Názor maloletého C. síce nebol zisťovaný jeho výsluchom, ale súd mal za preukázané aj z vyjadrení matky, aj otca, aj mal. Laury pred kolíznou opatrovníčkou, či D. A. A., že maloletý chodí rád k otcovi, otec mu kupuje darčeky, chodí s ním na výlety, ale nikto z uvedených netvrdil, že by maloletý nechcel žiť s matkou na Slovensku a že by sa necítil zžitý s prostredím tu. Maloletý je t.č. ľahko ovplyvniteľný, napr. ak dostane darček, preto nie je relevantné na jeho názor prihliadať.

56. Z uvedených dôvodov, keďže navrhovateľ podal návrh po uplynutí jedného roka po neoprávnenom premiestnení detí na Slovensko z Čiech deti sa už evidentne zžili s prostredím na Slovensku, návrh

navrhovateľa na návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, do Českej republiky v celom rozsahu zamietol.

57. Pokiaľ ide o trovy konania, súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V danom prípade ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, kedy súd skúma najlepší záujem mal. detí preto nie je možné priznať náhradu trov konania ani jednému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).